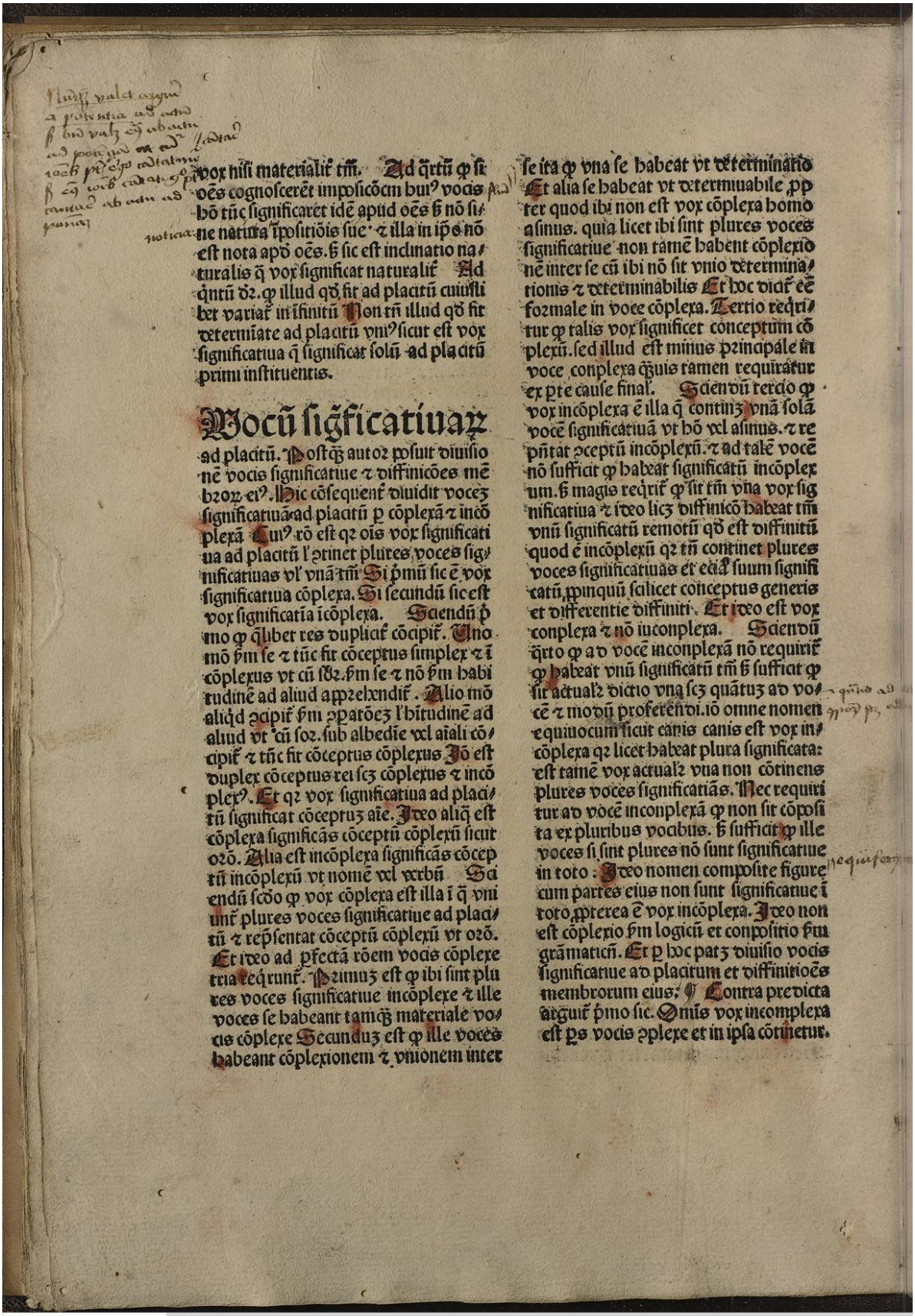

vox nisi materialiꝫ tm̃. Ad q̃rtū ꝙ si oēs cognoscerēt impositiōem huiꝰ vocis bō tūc significaret idē apud oēs ꝫ nō sine natura ꝓpositiōis sue· ⁊ illa in ipō nō est nota apō oēs. ꝫ sic est inclinatio naturalis q̃ vox significat naturaliꝫ Ad ⁊ntū dr. ꝙ illud qō fit ad placitū cuiuslibet variaꝫ infinitū Non tm̃ illud qō fit determiate ad placitū vniꝰ sicut est vox significatiua q̃ significat solū ad placitū primi instituentis.

Vocū sigficatiuaꝝ

ad placitū. Postq̃ autor posuit diuisionē vocis significatiue ⁊ diffinicōes mēbroꝝ eiꝰ. Hic cōsequenꝫ diuidit vocez significatiuā ad placitū ꝑ cōplexā ⁊ incōplexā Cuiꝰ rō est qꝛ ois vox significatiua ad placitū l' ꝓtinet plures voces significatiuas vl' vnā tm̃ Si ꝓmū sic ē vox significatiua cōplexa. Si secundū sic est vox significatiua icōplexa. Saendū ꝓmo ꝙ q̃libet res dupliciꝫ cōcipiꝫ. Uno mō ꝑm se ⁊ tūc fit cōceptus simplex ⁊ icōplexus vt cū dr. ꝑm se ⁊ nō ꝑm habitudinē ad aliud apprehendiꝫ. Alio mō aliq̃d ꝛcipiꝫ ꝑm ꝓportiōez l' habitudinē ad aliud vt cū dr. sub albedie vel aiali cōcipiꝫ ⁊ tūc fit cōceptus cōplexus Iō est duplex cōceptus rei scz cōplexus ⁊ incōplexꝰ. Et qꝛ vox significatiua ad placitū significat cōceptuz aīe. Ideo aliq̃ est cōplexa significās cōceptū cōplexū sicut dr. Alia est incōplexa significās cōceptū incōplexū vt nomē vel verbū Saendū scdo ꝙ vox cōplexa est illa i q̃ vni unī plures voces significatiue ad placitū ⁊ repsentat cōceptū cōplexū vt dr. Et ideo ad pfectā rōem vocis cōplexe tria req̃runt. Primuz est ꝙ ibi sint plures voces significatiue incōplexe ⁊ ille voces se habeant tamq̃ materiale vocis cōplexe Secunduz est ꝙ ille voces habeant cōplexionem ⁊ vnionem inter se ita ꝙ vna se habeat vt determinatiō Et alia se habeat vt determinabile ꝓpter quod ibi non est vox cōplexa homo asinus. quia licet ibi sint plures voces significatiue non tamē habent cōplexionē inter se cū ibi nō sit vnio determinationis ⁊ determinabilis Et hoc dicit eē formale in voce cōplexa. Tertio req̃ritur ꝙ talis vox significet conceptum cōplexū. sed illud est minus principale in voce complexa q̃uis tamen requiratur ex pte cause finalꝭ. Saendū tercio ꝙ vox incōplexa ē illa q̃ continz vnā solā vocē significatiuā vt hō vel asinus. ⁊ repñtat ꝛceptū incōplexū. ⁊ ad talē vocē nō sufficit ꝙ habeat significatū incōplexum. ꝫ magis req̃riꝫ ꝙ sit tm̃ vna vox significatiua ⁊ ideo licz diffinicō habeat tm̃ vnū significatū remotū qō est diffinitū quod ē incōplexū qꝛ tm̃ continet plures voces significatiuas et eaꝝ suum significatū ꝓpinquū scilicet conceptus generis et differentie diffiniti. Et ideo est vox complexa ⁊ nō iuconplexa. Saendū q̃rto ꝙ ad vocē inconplexā nō requiriꝫ ꝙ habeat vnū significatū tm̃ ꝫ sufficiat ꝙ sit actualꝫ dictio vna scz quātuz ad vocē ⁊ modū proferēndi. iō omne nomen equiuocum sicut canis canis est vox incōplexa qꝛ licet habeat plura significata: est tamē vox actualꝫ vna non cōtinens plures voces significatiās. Nec requiritur ad vocē inconplexā ꝙ non sit cōpositā ex pluribus vocibus. ꝫ sufficit ꝙ ille voces si sint plures nō sunt significatiue in toto: Ideo nomen compositē figure cum partes eius non sunt significatiue i toto ꝓterea ē vox incōplexa. Ideo non est cōplexio ꝑm logicū et compositio ꝑm grāmaticū. Et ꝑ hoc patz diuisio vocis significatiue ad placitum et diffinitiōes membrorum eius. ¶ Contra predicta arguiꝫ ꝓmo sic. Omis vox incomplexa est ꝑs vocis ꝓplexe et in ipsa cōtinetur.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0014
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG